

Bestemmelsens overgangsregler kendes fra tidligere opgaveoverførsler mellem staten og amts- eller primærkommunerne, således at der ikke med lovforslaget etableres særlige regler for de tjenestemænd, der overføres fra Københavns Kommune til Sundhedsministeriets regi.

Sundhedsministeren og Københavns Kommune aftaler nærmere hvilket overenskomstansat personale ved Stadslægeembedet i København, der skal tilbydes ansættelse i staten, jf. stk. 11. Ansættelsen for de overenskomstansatte sker på de for staten gældende vilkår i overenskomst med Finansministeriet og vedkommende faglige organisation.

Overførslen til statsligt regi sker i øvrigt efter loven om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse (Virksomhedsoverdragelsesloven, lov nr. 111 af 21. marts 1979).

Dette indebærer bl.a., at Stadslægen fortsætter som leder af den nye embedslægeinstitution for Københavns og Frederiksberg Kommuner, og at ledelsen af embedslægeinstitutionen således ikke som ellers gældende for embedslægeinstitutioner varetages af en blandt embedslægerne i institutionen valgt administrerende embedslæge.

Det skal præciseres, at bestemmelsens stk. 5 skal forstås således, at det er Sundhedsministeriet, der på statens vegne refunderer den af kommunen udbetalte løn m.v. til de tjenestemænd, der i forbindelse med opgaveomlægningen har valgt at være udlånt som kommunale tjenestemænd under arbejdet for staten.

I forhold til bestemmelsens stk. 8 skal følgende bemærkes. Hvis staten bringer en tjenstemands arbejdsforhold til ophør i henhold til stk. 6, og kommunen ikke har mulighed for beskæftigelse af den pågældende, vil kommunen bringe ansættelsesforholdet til ophør ved afskedigelse. Der kan herefter opstå et krav fra tjenstemanden på rådighedsløn eller ventepenge i henhold til de kommunale regler herom.

Ifølge bestemmelsen skal staten afholde disse udgifter, idet det ikke forekommer rimeligt i denne forbindelse at gøre forskel på tjenestemænd, der overgår til statsansættelse, og tjenestemænd, der opretholder den kommunale ansættelse.

Det er en betingelse for statens forpligtelse til at betale rådighedsløn eller ventepenge, at der er tidsmæssigt sammenfald af – eller nær forbindelse imellem – ophøret af arbejdsforholdet til staten og af det kommunale ansættelsesforhold. Hvis der hengår et stykke tid fra ophøret af dette arbejdsforhold til afskedigelsen, og tjenstemanden i denne periode har været beskæftiget for kommunen vil risikoen for, at afskedigelse bliver nødvendig med deraf følgende krav på rå-

dighedsløn eller ventepenge, overgå til kommunen, der så må betale disse ydelser.

Til § 1, nr. 4

Ophævelsen af lovens § 6, stk. 2, hvorefter embedslægerne skal behandle de indsatte i arresthusene, medmindre der er fastsat andre særlige forordninger, er en konsekvens af, at embedslægerne allerede i 1994 helt blev fritaget fra denne opgave, som ved aftale af 2. maj 1994 med Praktiserede Lægers Organisation og Finansministeriet overgik til særlige arresthus/fængselslæger.

Til § 1, nr. 5

Det præciseres i § 8, stk. 3, at Indenrigsministeriet (nu Sundhedsministeriet) kan udstede påbud og forbud efter embedslægelovens § 8, stk. 3, til institutioner i Københavns og Frederiksberg Kommuner og nu tilsvarende for institutioner under Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S).

Ændringen er en præcisering af, at Hovedstadens Sygehusfællesskab i denne sammenhæng fortsat følger reglerne for Københavns og Frederiksbergs Kommuner.

Til § 1, nr. 6

Med bestemmelsen ophæves den hidtidige bestemmelse i embedslægelovens § 9, stk. 3, hvorefter den eksisterende embedslægelov ikke medfører ændringer i ordningen for Stadslægeembedet i Københavns Kommune.

Til § 2

Der er tale om konsekvensændringer af loven om smitsomme sygdomme, idet Stadslægens repræsentation i epidemikommisionen for Københavns Kommune fremover skal erstattes med en embedslæge fra den nye embedslægeinstitution.

Til § 3

Der er tale om konsekvensændring af lægeloven, idet den forklarende parentes vedrørende Stadslægen ikke længere vil være aktuel.

Til § 5

Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland.

For Færøernes vedkommende kan loven - helt eller delvist - sættes i kraft ved kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

For Grønlands vedkommende er kompetencen til at fastsætte regler inden for sundhedslovgivningen overgæet til hjemmestyrets myndigheder, jf. § 1 i lov nr.